

GRIND

Ólavur fer nú undir sína seinastu vakt

EITT VALSKEIÐ AFTURT Tá ið hetta valskeiðið er runnið, leggur hann frá sær sum formaður í Grindamannafelagnum

Áki Bertholdsen

Ólavur Sjørðarberg í Leirvík heldur fram sum formaður í Grindamannafelagnum. Tað er greitt eftir aðalfundin í felagnum leygardagin. Av nevndarlimunum var tað bara hann, sum stóð fyri vali og hann varð einmælt afturvaldur.

Hinir nevndarlimirnir í Grindamannafelagnum eru Regin Jespersen í Sørvági og Hans J. Hermansen í Havn.

Tað skerst ikki burtur, at Grindamannafelagið hevur havt eina støðuga nevnd. Ólavur Sjørðarberg og Hans J. Hermansen hava verið við frá fyrsta degi, tá ið felagið varð

stovnað í 1993, og Regin Jespersen hevur verið í nevndini í eini 15 ár.

Men á aðalfundinum leygardagin boðaði Ólavur Sjørðarberg frá, at hetta verður hansara seinasta valskeið, tí nú er hann farin at eldast. Tað merkir, at tá ið hetta valskeiðið hjá honum er av um tvey ár, skal Grindamannafelagið hava ein nýggjan formann.

Tiltakslimir í nevndini eru Hanus Højgaard í Havn, Gutti Guttusen í Bø og Elmar Simonsen í Hvannasundi.

Í Grindamannafelagnum eru einir 1000 limir. Men Limirnir eldast og hóast tað eru ein ávís tilgongd av yngri limum, vónar Ólavur

Sjørðarberg at fleiri ungfólk eisini melda seg upp í felagið.

Vísa stórt hegni

Ólavur Sjørðarberg staðfestur, at síðani seinasta aðalfund fyrri einum ári síðani hava tað verið 24 grindadráp kring landið, har tilsamans einir 1400 hvalir hava lagt beinini.

Øll økini í landinum hava fingið grind, men serliga fegnast hann um, at tá ið grind er deyð í einum øki, sum annars hevur nokk av grind, hava sýslumenn víst stórt hegni at lata onnur øki fáa burtur av.

Hann sigur, at tað eru framvegis nógv útlendsk fjølmiðlafólk

Ólavur Sjørðarberg heldur fram sum formaður í Grindamannafelagnum, men næstu ferð, fer hann frá

í Føroyum og kunnað seg um grindadráp, bæði bløð, sjónvarpsfólk og útvarpsfólk, og at Grindamannafelagið hjálpir fegin við upplýsingum, tá ið tey heita á felagið. Og í sambandi við útlendingar og grindadráp, er boðskapurin hjá

Ólavi Sjørðarberg enn tann sami, sum hann altíð hevur verið, nevniliga, at vit skulu vera opin, erlig, frytlig og fryntlig.

Útlendingar eiga at fáa betri møguleika at smakka grind

GRINDAMATSTOVA Vit áttu at havt eina matstovu í Føroyum, sum serliga legði seg eftir at borðreiða við grind, halda teir í Grindamannafelagnum

Áki Bertholdsen

Útlendingar, sum koma til Føroya, skuldu havt betri møguleikar at smakka grind.

Tað halda tey í Grindamannafelagnum.

Tað er javnan, at kjak tekur seg upp um grind skal vera söluvøra ella ikki, og tað er eisini ein spurningur, teir hava umrøtt í nevndini í Grindamannafelagnum.

Ólavur Sjørðargerg sigur, at í Grindamannafelagnum halda tey,

at útlendingar, sum koma til Føroya, og eisini føroyingar sjálvir, eiga at fáa betri møguleika at smakka grind.

Tí heldur hann, at tað hevði verið gott at finðið eina, ella kanska tvær, matstovur í Føroyum, sm

løgdu seg eftir at borðreiða við grind.

Her hugsar hann um at gera sermerktar og forkunnugar rættir úr grind, sum vit annars ikki eru von við.

–Tað skuldu ikki verið meiri enn ein, kanska tvær matstovur av hesum slagi, tí verða tær ov nógv, seta tær bara fót fyri hvørja aðra.

Hann vísir á, at bæði í Íslandi og Noreg, hava matstovur tvøst á matarskránni, og har eru tað í stóran mun útlendingar, sum vilja sleppa at royna hendan forkunnuga matin.

So vítt vit vita, er tað bara ein matstova í Føroyum, sum hevur grind á matarlepanum. Tað er ræst, har »grind, smáttuostur og eplamori« er ein av rættunum í matarskrá við tilsamans fimm rættum.

Ógjørlegt at forða fyri

Serliga eru tað nógv fólk, sum hava ilt av, at grind verður selt á privata marknaðin fyrri ein prís, sum nógv halda, er reinur okursprísur.

Ólavur Sjørðarberg heldur, at tað er rætt og slætt ógjørlegt at forða fyrri, at grind verður seld.

Hann veit heldur ikki um tað er nakað endamál í sær sjálvum at royna at seta forðingar fyrri tí.

– Tá ið fólk hava fingið sín grindapart, er hann teirra ogn, og

tá gera tey sjálvi av, hvat tey gera við hann. Summi eta grindina sjálvi, summi geva burtur av, og onnur selja. Og eg dugi ikki, hvussu vit kunnu taka ræðið av teimum í slíkum føri, heldur Sjørður Sjørðarberg.

Hann vísir samstundis á, at hjá summum er einasti møguleikin at keypa grindina, skulu tey yvirhøvur fáa ein smakk.

Tað eru ikki øll, sum hava møguleikan at fáa grind, og tað eru heldur ikki øll, sum hava møguleikan at taka grind upp, antin tí at tey búa í einum háhúsi í Havn, ella annars búa soleiðis, har tey ikki hava kjallara at taka grind upp í, ella hjall at seta ein kagga í, ella heingja nakrar lykkjur upp í.

Hann heldur somuleiðis, at tað ber illa til at finnast at prísinum, sum grind verður seld fyrri.

– Tað vísir seg mangan, at tá ið serføroyskur matur er til sølu, er hann mangan ræðuliga dýrur, bæði grind og eisini fuglur.

Hann heldur, at stóðan er so einföld sum tað, at talan er um ein spurning um útboð og eftirspurning og at prísurin er tann, fólk eru sinnað at rinda.

–Vit áttu at havt eina matstovu í Føroyum, sum gjørdi forkunnugar og sermerktar rættir úr grind, heldur formaðurin í Grindamannafelagnum